

komster: En økonomisk fripladsordning i SFO vil blive gjort obligatorisk, og tilskud til dagtilbud vil blive justeret til fordel for kommuner, der giver tilskud til nedsættelse af daginstitutionsbetalingen. Og så er der, som socialministeren nævnte, afsat en pulje til støtte for idrætsaktiviteter for svage børn.

Endelig vil jeg også nævne pasningsgarantien, som faktisk er et vigtigt supplement til det, som vi i regeringen finder er det allerbedste, vi kan gøre for de svagest stillede børnefamilier, nemlig hjælpe dem med at få fodfæste på arbejdsmarkedet.

Formanden:

Tak til familie- og forbrugerministeren. Så er det ordføreren for forespørgerne, hr. Villy Søvndal.

Forhandling

Villy Søvndal (SF):

Et af de eksempler, der har været fremme i dagspressen som optakt til den her forespørgselsdebat, er en enlig mor i Sydhavnen. Hun hedder Susanne, og hun har to børn på henholdsvis 8 og 10 år. Når hendes faste udgifter er betalt, har hun 1.000 kr. tilbage – 1.000 kr. Og så spørger socialministeren: Hvad er fattigdom?

Jamen det er jo klart, at hvis man ikke forstår, det er fattigdom, at en enlig mor, der har 1.000 kr. tilbage og bor i Sydhavnen, som jeg tror alle ved ikke er det mest eksklusive boligområde her, hvis man ikke kan få øje på fattigdommen i det eksempel, så er det jo, undskyld mig, som at tale til døve og tale til blinde. Sådan er det, hvis man ikke kan se, at et samfund med vores rigdom efterlader en gruppe af mennesker i en fattigdom, hvor det, som socialministeren siger, jo ikke er et spørgsmål om at prioritere – det besværes den enlige mor Susanne fuldstændig fri-taget for – men hvor det er et spørgsmål om at overleve i et samfund, der er fantastisk rigt.

Undskyld mig, men er det ikke for sølle, at regeringens svar så er, at de får læreplaner i daginstitutionerne? Det var et af de offensive svar i forhold til at bekæmpe fattigdommen. Jamen forstår ministrene slet ikke Alvoren af det, der er ved at udvikle sig? Det er jo ikke alene SF's påpegning. Det, vi i den her debat tager afsæt i, er folk, der ikke har nogen som helst tilknytning til SF. Det er folk ude fra det virkelige liv. Det er Rådet for Socialt Udsatte, der i sin seneste årsrapport peger på, at de, som regeringen har tvunget

ned på de lave satser, har mindre til rådighed at leve for end mennesker, der bor på forsorgshjem. Jeg gentager: mindre tilovers at leve for end mennesker, der bor på forsorgshjem.

Kl. 14.25

Tror man virkelig, man kan spise dem af med en bemærkning om, at de så kan få læreplaner til deres børn, eller at de jo bare kan prioritere? De kan ikke prioritere; de er fattige i gammeldags forstand, og de er gjort fattige af den her regering og støttepartiet Dansk Folkeparti.

Så bare lidt om tallene: Det er 65.000 mennesker ifølge Rådet for Socialt Udsatte, som regeringen har anbragt på lavere satser på grund af starthjælp og lofterne over kontanthjælpen – og så er ungedelserne på kontanthjælp og dagpenge ikke talt med.

Det er 150.000 mennesker, hvis vi tager de studerende fra, der er under EU's officielle fattigdomsgrænse – 150.000 mennesker. Deraf er de 39.000 – med et af ministrenes egne ord – børn.

Er det ikke alarmerende, hvis man alvorligt mener, at kampen mod ikke alene de voksnes fattigdom, men også børnenes fattigdom, går ud på, at det eneste, man kan tilbyde dem, er løftet om, at de ikke behøver at prioritere, og så er det nogle læreplaner og lidt småydelse i hjørnerne.

Jeg synes, det er forstemmende, at Alvoren i det her ikke er gået op for regeringen. Det er jo heller ikke et svar at sige, at så kan de bare tage et stykke arbejde, for det er regeringens hensigt.

Det, vi diskuterer, er ikke hensigter, det er virkelighed. Det er den virkelighed, at under denne her regering er arbejdsløsheden som bekendt vokset med i hvert fald 40.000. Og jeg tror, at den enlige mor ude i Sydhavnen, Susanne, synes, det er lidt tomt at høre, at så skal der jo arbejde til. Jamen det er ikke noget svar. Det er ikke noget svar på det problem, vi diskuterer i dag.

Konsekvenserne af børnefattigdommen tror jeg vi kommer til at slås med i Danmark i mange, mange år frem i form af børn, der reagerer på ikke at have fået det liv, som andre børn har, men et liv, hvor der ikke er råd til alt det, andre børn deltager i – børn, som bliver mærkede af en fattigdom, som vi ikke kan være bekendt i et af verdens rigeste samfund.

Derfor skal jeg runde af med at fremsætte følgende forslag til vedtagelse på vegne af partierne Socialdemokratiet, SF, Enhedslisten og Kristendemokraterne: